

Razítko, čím dál větší nepřítel stavebníka [URL](#)

[WEB](#), Datum: 11.09.2018, Zdroj: iHNed.cz [+1](#), Návštěvnost: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Obsahové duplicity: 11.09.2018 - Hospodářské noviny

Až měsíce vyřizování

[TISK](#), Datum: 11.09.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 4, Vytištěno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s.,
Rubrika: Z domova

V Praze se na stavební povolení čeká 3 roky [URL](#)

[WEB](#), Datum: 11.09.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Autor: Ipr Praha, Návštěvnost: 42 071

Místo desítek razítek jen jedno a za rok se může stavět. Vláda chystá zkrácení lhůt pro stavební povolení [URL](#)

[WEB](#), Datum: 11.09.2018, Zdroj: iHNed.cz [+1](#), Návštěvnost: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Obsahové duplicity: 11.09.2018 - Hospodářské noviny

Soutěž architekt roku

TV, Datum: 11.09.2018, Zdroj: ČT 1, Strana: 26, Provozovatel: Česká televize

Nová podoba Libeňského mostu podle hnutí ANO. Jak se vám líbí? [URL](#)

[WEB](#), Datum: 10.09.2018, Zdroj: mojemetropole.cz

DEN ARCHITEKTURY zveřejnil program - zavítá do 90 měst a představí československou architekturu v běhu století [URL](#)

[WEB](#), Datum: 08.09.2018, Zdroj: archiweb.cz [+1](#), Návštěvnost: 193 815

Obsahové duplicity: 05.09.2018 - stavbaweb.dumabyt.cz [URL](#)

Čas chobotnice nastal až teď. Lákala by místní i turisty, říká Kaplický [URL](#)

[WEB](#), Datum: 08.09.2018, Zdroj: idnes.cz [+1](#), Autor: Pavel Švec, Návštěvnost: 65 280 239

Obsahové duplicity: 06.09.2018 - Mladá fronta DNES

Fajt: Podobu prostor pod Stalinem určí architektonická soutěž [URL](#)

[WEB](#), Datum: 08.09.2018, Zdroj: czpravvy.cz

Praha trvá na galerii u Stalina, ANO chce zapojit architekta Gehryho [URL](#)

[WEB](#), Datum: 07.09.2018, Zdroj: idnes.cz [+1](#), Autor: Jan Bohata, Návštěvnost: 65 280 239

Obsahové duplicity: 05.09.2018 - Mladá fronta DNES

Kancelářská výstavba v Praze prožívá boom

[TISK](#), Datum: 07.09.2018, Zdroj: E15, Strana: 4, Autor: Daniel Novák, Vytištěno: 30 013, Prodáno: 11 497, Vydavatel: CN Invest, a.s., Rubrika: Byznys

ZŠ na Smíchově navrhnu Kanadčané

[TISK](#), Datum: 04.09.2018, Zdroj: Pražský deník, Strana: 3, Autor: (mb), Vytištěno: 12 580, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Praha

Moskva se mění před očima. Z hororu pro řidiče i chodce se stává moderní metropole [URL](#)

[WEB](#), Datum: 10.09.2018, Zdroj: ceskatelevize.cz, Návštěvnost: 16 501 845

Pražské letiště ukradlo architektům plány odbavovacího terminálu. Zaplatí odškodné 134 tisíc korun a další miliony advokátům [URL](#)

[WEB](#), Datum: 04.09.2018, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Letiště Václava Havla Praha, Návštěvnost: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Diskuse: Kašna pro náměstí v Třebíči? Ze zlatého prstence se bude snášet déšť a mlha [URL](#)

[WEB](#), Datum: 08.09.2018, Zdroj: denik.cz, Návštěvnost: 7 768 045, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Velké Meziříčí chce odvrátit rozhodnutí antimonopolního úřadu ohledně rekonstrukce tamního náměstí

[RÁDIO](#), Datum: 07.09.2018, Zdroj: ČRo Region, Vysočina, Strana: 1, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS

Chipperfieldova oáza klidu a rozjímání v japonských horách [URL](#)

[WEB](#), Datum: 04.09.2018, Zdroj: earch.cz, Autor: Tereza Hůrská, Návštěvnost: 44 272

Do architektonické soutěže na novou českolipskou knihovnu se přihlásilo dvacet autorů [URL](#)

[WEB](#), Datum: 04.09.2018, Zdroj: libereckadrba.cz, Návštěvnost: 147 421, Vydavatel: TRIMA CB, s.r.o.

Prior? Zřejmě zůstane v centru Jihlavy i po revitalizaci náměstí

[TISK](#), Datum: 01.09.2018, Zdroj: Havlíčkobrodský deník, Strana: 2, Autor: PETR VYBÍRAL, Vytlačeno: 4 040, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Vysočina/Havlíčkobrodsko

Vznikl Národní tým proti suchu. Úřady a experti chtějí v krajině zadržet víc vody, týká se to i polí

[URL](#)

[WEB](#), Datum: 31.08.2018, Zdroj: irozhlas.cz, Návštěvnost: 1 360 643, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS

Razítko, čím dál větší nepřítel stavebníka [URL](#)

[WEB](#), Datum: 11.09.2018, Zdroj: iHNed.cz +1, Návštěvnost: 5 397 490

Obsahové duplicity: 11.09.2018 - Hospodářské noviny

Zkuste si to představit: Jedno razítko, jeden úřad, jedna stavba. Tento nedosažitelný svatý grál tuzemského stavebnictví s různými obměnami slibují

posledních dvacet let politici levého, pravého i prostředního politického spektra. Třeba nový stavební zákon z roku 2006 umožnil stavět rodinný domek jen na ohlášení místo stavebního povolení.

K ohlášení ovšem člověk potřeboval podstatně více razítek než dříve k povolení ke stavbě (a to nakonec musel mít stejně v případě, že se nějakému sousedovi stavba nelíbila), takže se o slibované zjednodušení vůbec nejednalo. Přesto dnes na tyto prehistorické časy stavebního zákona vzpomínají developpeři se slzou dojetí v oku. U těch starších pak vyvolává nostalgické dojetí původní verze zákona z roku 1976, protože všechny změny, které přišly po něm, byly k horšímu.

Zlepšení měla třeba přinést velká novela z roku 2013, i ta ovšem záhy potřebovala další rozsáhlou novelizaci. První návrh ministerstva pro místní rozvoj se setkal se zhruba 2500 závažnými připomínkami. V říjnu 2015 proto zástupce veřejné ochránkyně práv Stanislav Křeček upozornil, že veškeré novelizace jsou kontraproduktivní a že by si ministerstvo před další velkou změnou mělo udělat analýzu příčin, proč se schvalování procesů tak strašně táhne. "Z podnětů, kterými se zabývám, vyplývá, že zavádění novinek jako územní souhlasy, certifikáty

autorizovaných inspektorů, veřejnoprávní smlouvy nebo zrušení kolaudačního řízení vedlo v řadě případů k vleklým konfliktům. V konečném důsledku to pak znamenalo celkové prodloužení výstavby a prohloubení právní nejistoty všech účastníků řízení," řekl tehdy Křeček.

Ne že by si z toho ministerstvo něco dělalo, protože prosadilo další změnu, která začala platit letos. I ta se ale podle vyjádření nové ministryně pro místní rozvoj Kláry Dostálové musí zgruntu změnit, protože je - jak jinak - nevyhovující. Nutno přiznat, že ne za všechny problémy může ministerstvo pro místní rozvoj. Kromě neustálého doladování stavebního zákona existuje spousta jiných norem, které ten, kdo chce stavět, musí splnit. Do staveb mluví ministerstva průmyslu a obchodu, dopravy, životního prostředí a každé z nich hájí vlastní zájmy.

Chcete-li tedy stavět, potřebujete s trochou nadsázky razítka od všech úřadů, které státní správa vyprodukovala a které se zřejmě chystá ještě zavést. Takže kromě odboru životního prostředí jsou to hasiči, hygienici, správci inženýrských sítí, památkáři... takzvaně dotčených orgánů může být klidně přes dvacet, což znamená dvacet razítek, bez nichž se člověk skoro ani nesmí přiblížit k vlastnímu pozemku, natož kopnout do země. Každý úřad má sice stanovenou lhůtu, do níž musí žádost vyřídit, ale protože úředníků je málo a úřadů mnoho, tak nestíhají. Stavba může přece kdykoliv počkat.

A i když člověk na svoji žádost dokáže posbírat všechna možná razítka, může docela dobře narazit. Protože v České republice existuje pár stovek stavebních úřadů a na každém sedí úředník, který sice zná zákon, ale má na něj také svůj vlastní názor. Takže to, co projde v Zadní Lhotě, v té Přední se buď rovnou zamítne, nebo se nechá přepracovat.

A tak není divu, že co do komplikovanosti stavebního řízení je Česko na pěkném 127. místě na světě v žebříčku Světové banky s názvem Doing Business. Co se týká délky stavebního povolení, je na 165. místě ze 185 hodnocených zemí. Asi proto nepřekvapí, že stavební řízení většinou trvá podstatně déle než samotná stavba. S jistou dávkou škodolibosti by se dalo říci, že kdybychom se nyní náhodou rozhodli vybudovat cosi jako Chrám sv. Víta na Pražském hradě, který se budoval 585 let, byli bychom za tu dobu možná teprve někde mezi 15 a 16 razítkem a dotčený úřad by zvažoval, zda přece jen nezachovat krásnou vyhlídku, namísto aby ji někdo zastavěl výškově nevyhovujícími věžemi.

Celý tento obludně přerostlý systém vadí nejen developerům a stavebníkům, ale konečně začíná vadit i politikům. Naděje na rychlou změnu je ale mizivá, o svoje razítko nechce přijít nikdo. I proto ministryně Dostálová nemluví o revoluci, ale o salámové metodě postupného zlepšování. Jen se někdy zapomíná, že při pomalém ukrajování může salám nakonec zplesnivět.

Až měsíce vyřizování

TISK, Datum: 11.09.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 4, Vytiskeno: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: Z domova

Vyřídit novou vrtanou studnu je administrativně náročné. Obíhání úřadů ale za poplatek zajistí i studnaři. Co všechno vyžaduje povolení?

Může to trvat i měsíce. „Vyběhat“ si totiž všechna povolení ke stavbě nové studny není docela jednoduché. A to se proces od ledna zjednodušil – na stavbu studny či vrtu spolu se stavbou rodinného domu stačí povolení už jen jednoho – stavebního úřadu.

Co je třeba vyřídit před podáním žádosti na úřadě

Začít je třeba s hydrogeologickým posudkem. Právě hydrogeolog řekne, je-li na pozemku a v kterém místě vhodný pramen, a vypracuje posudek, který je součástí dokumentace pro úřady. Vodu může sice hledat i proutkař, úřad však vyžaduje posudek hydrogeologa. Proutkař je spíš pojistkou, že voda na místě bude. Postup povolování se liší u vrtané a kopané studny. U vrtané studny se totiž provádí zkušební vrt, který se musí oznámit obci. U kopané studny se naopak žádná „zkouška“ nedělá. Není to ani prakticky možné. Kopané studny se navíc obvykle už nehlobí. Hloubit se ale může začít už po vydání stavebního povolení vodoprávním úřadem. Není tedy třeba obci nic oznamovat.

V další fázi do procesu vstupuje projektant, který zpracuje projektovou dokumentaci. Zatímco na dům ji

zpracovává autorizovaný inženýr nebo architekt pro pozemní stavby, pro studnu je to autorizovaný technik či inženýr pro vodní stavby. Cena dokumentace: cca 5 000 korun, může se místně měnit

Cena hydrogeologického posudku: cca 5 000 korun, může se místně měnit

Co je třeba vyplnit na úřadě (postup je stejný pro kopanou studnu i vrt) A) Studna spolu se stavbou rodinného domu

Nově stačí pro stavbu domu i studny (případně čistírny odpadních vod) jedno společné povolení stavebního úřadu. Tam také žádost podáte a úřad pak vydá povolení na soubor všech těchto staveb.

Vodoprávní úřad v takovém případě jen vydá závazné stanovisko a povolí nakládání s vodami. To si ale obstará buď stavebník sám, nebo jeho projektant, pokud si ho na to stavebník najal.

Možná je i druhá varianta, jak stavbu studny společně se stavbou rodinného domu povolit. Je však o něco složitější než v prvním případě – nejprve se na stavebním úřadě požádá o umístění stavby rodinného domu a studny (formulář se nazývá „Žádost o umístění stavby“). Poté, jsou-li dům i studna úřadem umístěny, na vodoprávní úřadu zažádáte o stavební povolení ke studni a podáte žádost o povolení k nakládání s vodami. Jakmile jsou tato povolení vyřízená, vracíte se zpátky na stavební úřad.

Také je možné nejprve ve společném řízení u vodoprávního úřadu zažádat o umístění stavby studny, její provedení a nakládání s

a následně u stavebního úřadu požádat o povolení ke stavbě domu.

B) Studna bez stavby rodinného domu

Studna je podle zákona vodní dílo, které je třeba na pozemek nejdříve umístit a pak ho na něm povolit. Nejsnazší je požádat o společné řízení, které vede vodoprávní úřad.

Vrtání nové studny

Ten studnu umístí, povolí a povolí nakládání s vodami.

Cena vydání společného povolení:

300 korun

Cena „rozděleného“ řízení:

územní rozhodnutí o umístění stavby studny 300 korun + povolení vodoprávního úřadu 300 korun

Délka řízení:

– společné řízení max. 60 dnů – „rozdělené“ řízení max. 60 dnů na územní řízení, následně 30 až 60 dnů na vodoprávní řízení (stavební povolení + nakládání s vodami), k tomu navíc stavební řízení na stavbu domu 30 až 60 dnů

Prohloubení studny

Získat ze stávající studny víc vody je možné, ale nejde to ani v tomto případě bez povolení. Jakmile byste chtěli studnu prohloubit, vyžaduje to stavební povolení podle vodního zákona. Vyřizuje se u vodoprávního úřadu. Nutný je také posudek hydrogeologa. „V rámci stavebního řízení se řeší též dopady prohloubení studny na hydrologické poměry,“ vysvětluje Vilém Frček z ministerstva pro místní rozvoj.

Cena povolení prohloubení:

300 korun

Legalizace studny

Zatímco odběr vody ze studní vybudovaných před rokem 1955 je legální, mladší studny už potřebují povolení k užívání. „Odběry vod ze všech takzvaných historických studní (vznik před rokem 1955) jsou považovány za povolené, a to v tom případě, jestli jejich majitelé používají tuto studnu pouze pro domácnost,“ vysvětluje Jana Mušková z vodoprávního úřadu v Jičíně.

Majitel studny proto musí mít veškerou dokumentaci provedení studny. Pokud se například nedochovala, musí si pořídit zjednodušenou dokumentaci – takzvaný pasport. Ten si může nakreslit i sám, k vypracování není třeba odborně způsobilá osoba. Pokud majitel pasport nemá, jde o přestupek a může dostat pokutu až 200 tisíc korun.

Cena ověření dokumentace skutečného provedení stavby nebo ověření zjednodušené dokumentace (pasportu):
500 korun

Jak vypadá vrtaná studna pod povrchem

Zhlaví zakončení vrtu, které musí dobře těsnit, aby ho ochránilo před znečištěním. Špatně utěsněným zhlavím se do vrtu mohou dostat nečistoty z povrchu. Běžně se používají plastové výlisky, některé studnařské firmy zakončují vrty betonovým skružím, jak je to běžné u kopaných studní.

Cement izoluje vrt od propustných vrstev v nízkých hloubkách pod povrchem, kterými by do kvalitní vody z hloubky pronikala znečištěnější povrchová voda. Bohužel není výjimkou, že špatně zacementovaný vrt znečistí zdroj vody, ze které čerpají i studny z okolí.

Výstroj Do vrtu studnař uloží plastové zárubnice. Některé firmy do vrtů místo plastových zárubnic určených pro pitnou vodu používají levné „hobby“ trubky. Někdy o tom zákazník ani neví, jindy s tím souhlasí, aby ušetřil. Pokud levná plastová trubka nevydrží a praskne, je to šetření na špatném místě. Opravit se to prakticky nedá, nejsnazším řešením je vyvrtat studnu novou. vodami

Kačírek Pokud studnařská firma nabízí, že při budování studny ušetří na kačírku, je to špatný signál. Jde o filtrační materiál, kterým musí být v dostatečné vrstvě obsypané plastové trubky (zárubnice), které tvoří srdce vrtu. Vrstva kačírku má vliv na vydatnost studny, čistotu vody i životnost celého vrtu.

Hladina podzemní vody Sloupec vody ve vrtech je úzký, pokud má mít studna dostatečné zásoby pro provoz domácnosti, měl by vrt sahat hluboko pod tuto úroveň. Závisí to na kapacitě vodního zdroje, předpokládané spotřebě nebo průměru vrtu.

Kalník Prostor pod čerpadlem, kde se zachycuje kal. Drobné částice hornin se do studny dostávají filtračními otvory spolu s vodou. Pokud je studna dobře udělaná, není jich moc a kalník pak stačí vyčerpát jednou za několik let. Kal může poškodit čerpadlo.

Filtrační otvory Tam, kde vrt prochází zvodnělou vrstvou podloží, ze kterého bude studna brát vodu, studnaři použijí trubky s filtračními otvory.

Postup povolování se liší u vrtané a kopané studny. U vrtané studny se provádí zkušební vrt, který se musí oznámit obci.

Ceny Kolik stojí nová studna * Základ pro cenu studny je dán počtem vyvrtaných metrů – čím hlouběji pod povrchem voda v daném místě je, tím dražší bude studna. * Cena za metr se pohybuje mezi 1 000 až 2 500 korun. Nejméně stojí vrty o průměru 125 mm, vrty pro potřeby rodinného bydlení mívají kolem 250 mm. Větší průměr vrtu zpravidla znamená vydatnější zdroj vody, každá studna je ale jedinečná. Zkušená firma poradí nejen kde vrtat, ale i jaký průměr vrtu zvolit. * Nejlépe se vrtá do pevného podloží. Vrtání do nestabilního prostředí může cenu i více než zdvojnásobit.

V Praze se na stavební povolení čeká 3 roky [URL](#)

WEB, Datum: 11.09.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Autor: Ipr Praha, Návštěvnost: 42 071

(11. 9. 2018) Odborníci v CAMPu navrhli řešení na zjednodušení výstavby

V Praze se na stavební povolení čeká 3 roky

V Centru architektury a městského plánování (CAMP) proběhlo setkání, na kterém odborníci diskutovali problémy stavebního zákona. Kromě navrhovaných řešení zaznělo i alarmující srovnání Prahy s ostatními světovými metropolemi.

V pátek 7. září se v CAMPu konal seminář zaměřený na problematiku stavebního práva v České republice a jeho vlivu na pražské prostředí. Odborníci diskutovali o rozříštnosti správy hl. m. Prahy, délce lhůty pro získání stavebního povolení, nedostatku vzájemné důvěry mezi aktéry a neschopnosti koordinované spolupráce napříč různými úrovněmi správy.

„Já jsem velice ráda, že IPR našel odvahu o tomto problému mluvit. Je to zásadní téma, které je potřeba otevřít a v příštích letech ho řešit. Je nemyslitelné, aby jednotlivci nebo firma přistupovali k projektům tak, že stavební povolení dostanou minimálně za tři roky, nebo že se toho ani nedožijí,“ říká s nadsázkou Adriana Krnáčová, primátorka hlavního města Prahy.

Hned na úvod semináře bylo zdůrazněno, že jde ze strany plánovačů města o skutečné volání o pomoc. Lhůta pro získání všech povolení k menší stavbě činí totiž v Česku 247 dní, což nás řadí až na 127. místo v porovnání s ostatními zeměmi. Doba mezi vydáním územního rozhodnutí a stavebního povolení na bytový dům trvá pak v Praze v průměru 1103 dní. Časová náročnost je pak přímo úměrná té finanční, která je hlavně v hlavním městě extrémní.

„Jasně se ukazuje, že opakující se opravování stavebního zákona nestačí. Potřebujeme prostě nový, který bude odpovídat potřebám měst a obcí v 21. století,“ říká ředitel IPR Ondřej Boháč.

Na kterých řešeních se tedy odborníci shodovali?

- celková rekonstrukce veřejného stavebního práva
- návrh nového stavebního zákona
- zavedení jednotného povolovacího řízení

Setkání se zúčastnili odborníci z Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy (IPR), Ministerstva pro místní rozvoj, dále investoři, zástupci magistrátu hl. m. Prahy, České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků (ČKAIT).

Souhrnný dokument k semináři najdete na webu IPR Praha:

www.iprpraha.cz/seminarstavebnipravo tisková zpráva

Místo desítek razítek jen jedno a za rok se může stavět. Vláda chystá zkrácení lhůt pro stavební povolení [URL](#)

WEB, Datum: 11.09.2018, Zdroj: iHNed.cz +1, Návštěvnost: 5 397 490

Obsahové duplicity: 11.09.2018 - Hospodářské noviny

Kdo chce dnes v Česku postavit dům nebo se pouští do různých projektů, které vyžadují stavební povolení, je podle ministryně pro místní rozvoj Kláry Dostálové (ANO) "chudák".

Především proto, že k tomu potřebuje povolení od čtyřiceti až šedesáti úřadů a celé stavební řízení trvá i několik

let. Česko v tomto ohledu patří k nejhorším v Evropě. Politici pravidelně slibují, že stavební řízení pro jednotlivce i firmy zrychlí a zjednoduší. Se zatím poslední iniciativou přichází právě Dostálová. Na jejím konci má být jedno razítko od jednoho úřadu nejpozději do jednoho roku od podání žádosti. A může se stavět.

Jak a kdy toho chce Dostálová dosáhnout? Jedna z prvních změn se bude týkat lhůt, během kterých se příslušný úřad musí k něčemu vyjádřit. Například v rámci odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu, kde lidé napadají závazná stanoviska dotčených orgánů, často čekají na odpověď dlouho po stanovené lhůtě. Dostálová proto navrhne do zákona takzvanou fikci souhlasu dotčeného orgánu. To znamená, že úřad bude mít konkrétní lhůtu k vydání závazného stanoviska - zřejmě šedesát dní. Pokud ho v této lhůtě nevydá, bude platit, že se stavebním záměrem souhlasí bez dalších podmínek. "Tím značně zrychlíme všechna řízení u stavebních úřadů," tvrdí ministryně.

V současnosti není neobvyklé, že stavebník čeká na všechna povolení i několik let. Například v Praze trvá doba mezi vydáním územního rozhodnutí a stavebního povolení na bytový dům v průměru 1103 dní. Podle kunsthistorika a člena Sdružení pro architekturu a rozvoj (SAR) Jiřího Plose je v tomto dnešní praxe "naprosto zoufalá": "Stavební úřad má určit, které orgány budou dotčeny podle typu stavby, ne dát stavebníkovi sjetinu všech dotčených orgánů. Jejich stanoviska by potom neměl získávat investor, nýbrž by si je měl obstarat samotný stavební úřad."

Druhá oblast, které se chystané změny dotknou nejdříve, je územní plánování. V něm na sebe narážejí - často protichůdné - plány státu, krajů, měst i obcí. "Není možné, aby byl stát se svými strategickými investicemi závislý na jiných územních plánech. Připravíme národní dokumentaci, která bude obsahovat klíčové stavby a bude závazná pro kraje, města a obce," říká Dostálová.

Sama ale zároveň přiznává, že tyto dílčí změny ještě nepřinesou revoluci, která přijde až s celkovou změnou veřejného stavebního práva. Právě na ní se nyní na ministerstvu pro místní rozvoj pracuje. Se základními tezemi šéfka resortu seznámila vládu minulý týden. Celková změna bude podle ministryně trvat až čtyři roky. První kroky by ale měly přijít ještě letos.

"Do října 2019 předložím vládě věcný záměr nového zákona. Z něho bude jasné, co všechno chceme změnit, půjde o několik desítek zákonů," tvrdí Dostálová, která je pod velkým tlakem premiéra a předsedy ANO Andreje Babiše. Ten jí dokonce předložil papír, na kterém podepsala slib o zkrácení vyřízení žádosti o stavební povolení na zmiňovaný jeden jediný rok. "Ale doplnila jsem tam slova o tom, že rok bude platit od chvíle, kdy bude hotový územní plán."

Nikdo ale nedokáže předvídat, co s vládními návrhy nakonec udělají poslanci. "Odhaduji schválení zákona na rok 2021 nebo 2022, bude to obrovský zásah do současné legislativy," říká. Jen pro představu: společně s úplně novým stavebním zákonem bude třeba přijmout novely možná až osmdesáti dalších zákonů. Pokud všechny parlamentem projdou, bude nezbytné změnit systém práce u 714 obecních stavebních úřadů a 606 speciálních stavebních úřadů. Rychlou rekonstrukci stavebního zákona žádají i mnozí odborníci. "Potřebujeme nový zákon, který bude odpovídat potřebám měst a obcí v 21. století," říká například ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy Ondřej Boháč. Podle mluvčí developerské firmy Central Group Marcely Fialkové by ale mohlo ministerstvo s něčím přijít takřka hned: "V krátkodobém horizontu by mohlo například vydat jednoznačnou metodiku, aby stavební úřady své rozhodování sjednotily a byly předvídatelné."

Nalezli jste v článku chybu? Nebo máte zajímavou informaci, která v článku chybí? Napište redakci nebo přímo šéfredaktorovi. Děkujeme.

Soutěž architekt roku

TV, Datum: 11.09.2018, Zdroj: ČT 1, Strana: 26

moderátor

Architektem roku 2018 je Petr Hájek, autor současné podoby Horního náměstí v Olomouci, teras paláce Lucerna nebo rozšíření Centra současného umění DOX. Ocenění uděluje odborná porota tomu, kdo se v uplynulých letech významně zasloužil o architekturu v Česku. U slavnostního předávání byla i Vladimíra Junková. Vladimíro, proč se porota rozhodla ocenit právě Petra Hájka?

Vladimíra JUNKOVÁ, redaktorka

Odborníci ocenili to, že jeho projekty jsou výjimečné, ale zároveň reagují na současný kontext, ale nebojí se experimentovat. Petr Hájek zaujal svým vzdělávacím centrem ve Vrchlabí, který navrhl přesně tak, aby korespondoval s krkonošskou přírodou a nebo se také pustil do rekonstrukce letenskou vodárenskou věže, do které teď aktuálně budou moci i děti, protože ji bude moci využívat i dům dětí a mládeže. Hájek se architektuře věnuje od poloviny 90. let naplno. Vystudoval Fakultu architektury na ČVUT. Od té doby se ale kromě vlastních projektů také věnuje i pedagogice, takže učí na ČVUT i v Bratislavě, kromě toho je ale samozřejmě autorem řady publikací a odborných článků.

Nová podoba Libeňského mostu podle hnutí ANO. Jak se vám líbí? [URL](#)

[WEB](#), Datum: 10.09.2018, Zdroj: [mojemetropole.cz](#)

Kandidát na primátora za hnutí ANO Petr Stuchlík zveřejnil na svém Facebooku vizualizaci budoucí podoby Libeňského mostu.

„Byl by to obytný most, ve kterém bychom postavili krásné byty pro městské zaměstnance, pro strážníky, pro sestřičky, pro hasiče. To by bylo skvělé. A pár dražších luxusních bytů, které by nám pomohly celý projekt zafinancovat. Samofinancovatelný most! Neříkám samozřejmě, že tohle je to finální řešení. Pokud bude nový Libeňák, tak musí vzejít z architektonické soutěže. Ale otevírám tím novou diskuzi o možné nové podobě Libeňského mostu,“ napsal k fotografii na Facebook možný budoucí pražský primátor Petr Stuchlík.

Autorem návrhu je architekt Jaromír Pizinger. Reakce lidí jsou rozporuplné: „Takže postavíme random píčovinu místo unikátního mostu, který už máme?“ ptá se v diskuzi pod příspěvkem jeden z diskutujících.

„Takže až to jednou spadne, tak přijdem nejen o most, ale i o státní zaměstnance. Hmmm. No jelikož víme, jak to s těma státníma zaměstnancema je, jsem pro, ať se to postaví. Protože místo zmíněných policistů, strážníků apod. tam stejně budou bydlet hlavně politici,“ glosuje návrh další čtenář.

Jiným diskutujícím se navrhovaná podoba nového Libeňského mostu naopak líbí: „Za mě super. Praha potřebuje moderní architekturu,“ píše.

DEN ARCHITEKTURY zveřejnil program - zavítá do 90 měst a představí československou architekturu v běhu století [URL](#)

[WEB](#), Datum: 08.09.2018, Zdroj: [archiweb.cz](#) +1, Návštěvnost: 193 815

Obsahové duplicity: 05.09.2018 - [stavbaweb.dumabyt.cz](#) [URL](#)

Od Krušných hor po Karvinou, od Náchoda po Vimperk, od Prahy, přes Brno, Ostravu až do Bratislavy - mezi 28. zářím a 4. říjnem zamíří Den Architektury do téměř devadesáti měst po celé České republice a také na Slovensko. V průběhu týdne představí široké veřejnosti nový pohled na architekturu, která nás obklopuje - od moderních, odbornými cenami ověřených budov přes historické skvosty až po mnohdy opomíjené, ale o to zajímavější, stavby.

Celým letošním programem se jako hlavní linie vine téma "Architektura společně". Festival připomíná letošní výročí republiky a jeho cílem je v celé šíři postihnout, jak se za posledních 100 let československá architektura vyvíjela. Návštěvníci se tak budou moci například podrobně prozkoumat Obecní dům, kde byla 28. října 1918 vyhlášena samostatnost Československa, projít se po prvorepublikové Olomouci, nebo navštívit jihlavský Legiodům postavený v Národním stylu. Budou moci ocenit meziválečnou architekturu Liberce, poznají blíže Městské divadlo v Mostě, které se pohybuje na pomezí brutalismu a strukturalismu a patří mezi nejunikátnější kulturní stavby 2. poloviny 20. století u nás, projdou se po karlovarské Vřídelní kolonádě z roku 1975 a dozví se více o unikátním brněnském sídlišti Lesná. Cestu z minulosti do současnosti pak zakončíme třeba v unikátním archeologickém muzeu Archeopark Pavlov, jenž je nositelem Ceny za Architekturu 2017, v moderní multifunkční sportovní hale v Dolních Břežanech či v českém EXPO pavilonu ve Vizovicích, který nás přenesení do světa modulární architektury.

Podrobný program mezinárodního festivalu Den architektury 2018 v jednotlivých městech v ČR i na Slovensku je včetně otevřených budov v rámci Hurá dovnitř! k dispozici na www.denarchitektury.cz.

Součástí DNE ARCHITEKTURY je mezinárodní filmový festival FILM A ARCHITEKTURA, který se nově rozrostl do dvaceti měst. Hlavní osu programu budou tvořit celovečerní autorské filmy se zaměřením na architekturu, tvorbu měst a design. Festival stejně jako v loňském roce otevře slavnostní festivalový warm-up. 20. září v kině Světozor nabídne projekci fascinujícího životopisného snímku Eames: The Architect and The Painter. Závěr festivalu v Praze bude 4. října opět v kině Světozor patřit přednášce významného německého architekta, profesora Hanse Kollhoffa, který vytvořil tvář sjednoceného Berlína.

PRAHAV hlavním městem je připraven opravdu pestrý program, který zahrnuje přes sedm desítek akcí. Kubismu a jeho derivátům se bude věnovat procházka po Praze, která nás provede po tom nejlepším a nejzásadnějším, co se v architektuře tohoto stylu událo. Svě dveře otevře Hotel International, který je jedním z nejlepších příkladů tzv. sorely v české architektuře. Vinohrady nabídnou prohlídku budovy Sokola, která je příkladem jedné z nejčistších pražských funkcionalistických staveb přelomu 30. a 40. let minulého století, Domu zemědělské osvěty od Josefa Gočára, Laichterova domu od Jana Kotěra či bývalou Šretrovu restauraci v Riegrových sadech s vyhlídkovými terasami.

Prahu čeká i několik netradičních akcí. Jednou z nich je běh za architekturou, v rámci něhož zavedou zkušené architektky a běžkyňe účastníky do prvorepublikové funkcionalistické vilové kolonie Baba nebo do známých zahradních a vilových čtvrtí Hanspaulka a Ořechovka. Další z akcí je plavba parníkem po Vltavě, která se v letošním roce zaměří na pražské veslaře.

STŘEDOČESKÝ KRAJ Pestrý program Dne Architektury nabídne Středočeský kraj hned v 15 městech. V Berouně se vydáme po stavbách první republiky se spolkem Beroun Sobě. V Benešově budou také připomenuty prvorepublikové stavby, čeká nás například prohlídka Karlova a Klášterky. V rámci projektu Hurá dovnitř! se otevřou veřejnosti stavby s poutavým výkladem architektů a historiků. V Benešově to bude secesní muzeum od Marcela Dusila. V Dolních Břežanech prozkoumáme sportovní halu a v Libčicích nad Vltavou zase Kotelnu a Uhelný mlýn přímo s autorem projektu. Ve Strančicích se podíváme do experimentální administrativně-provozní budovy postavené jako betonový odlitek.

JIŽNÍ MORAVA Bohatý program Dne Architektury připravuje i Jihomoravský kraj. V Brně se lidé mohou těšit například na prohlídku tří nej (nejstarší, nejmladší a největší) vil jednoho z nejvýznamnějších brněnských meziválečných architektů, Ernsta Wiesnera. V Hodoníně se bude putovat s historikem umění po prvorepublikové architektuře. Ve Znojmě se veřejnosti otevře nejstarší továrna ve střední Evropě, kde si budou moci návštěvníci prohlédnout unikátní interiéry a výrobní procesy továrny na keramiku z roku 1878. Muzeum Archeopark v Pavlově, které se skrývá čtyři metry pod povrchem na území archeologického naleziště z období mladého paleolitu, připravilo poutavou prohlídku s autory stavby.

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ Může se zdát, že pro Porubu tak typická architektura socialistického realismu je jen jedinou historickou vrstvou, kterou tato část Ostravy obsahuje. Poutavá procházka s názvem Od vesnice k městu odkryje i vrstvy další. Prohlídka plynojemu, dnes již známého jako multifunkční aula Gong od architekta Josefa Pleskota, představí centrum vzdělávání a kultury netradičním způsobem. V Ostravě se vydají například i po stopách architektonických soutěží.

Jak se proměnila místní krajina vlivem těžby černého uhlí? To se dozvědí návštěvníci Dne Architektury v Karvině. Zajímavý audiovizuální program bude k vidění ve Frýdku-Místku, kde bývalá budova Moravia banky od architekta Bohumila Hübschmanna z roku 1928 ožije pod vedením městského architekta. Procházka s krajinářským architektem připomene jedinečné a rozsáhlé krajinářské dílo Šebelův park v Kunčicích pod Ondřejníkem. Nový Jičín nabídne unikátní příležitost prohlédnout si naráz všechny novorenesanční Hückelovy vily s průvodcem a před rekonstrukcí.

SEVERNÍ ČECHY Přímo v Liberci se zaměříme na meziválečnou architekturu. Jak rozumět městu se dozvíme na moderované debatě s procházkou v České Lípě. Městský park oživí podzimní land artová dílna, která nabídne workshopy, procházky i doprovodný program. V rámci Dne Architektury se v Lomnici nad Popelkou otevřou i jinak nepřístupné památky jako spořitelna, Tylovo divadlo, Městské kino, zvonice, márnice a kaple na hřbitově. S architektky se vydáme po stopách meziválečné výstavby bytových domů v Ústí nad Labem. Stejně téma nese i připravovaná výstava fotografií. Konat se bude i přednáška o ústeckém architektovi Franzi Josefu Arnoldovi,

tvůrci nejen meziválečných komunálních bytových domů. Přes 20 akcí chystá Děčín. Objevovat budeme historii a současnost Tyršova mostu - nejstaršího děčínského mostu přes Labe. Na proměny děčínské infrastruktury v průběhu historie a její srovnání s příklady ze zahraničí se podíváme se studenty architektury.

V Mostě se bude konat netradiční prohlídka Městského divadla s historikem umění a diskuze s architektky na téma Znovuzrozené město. Jak dokázala architektura reflektovat ducha doby před 100 lety a nyní? To se dozvíte na procházce 100 let do minulosti s architektky v Lounech. Pěškobusem napříč minulým stoletím se vydají s architektky po významných stavbách v Žatci.

JIŽNÍ ČECHY České Budějovice plánují procházku po uměleckých dílech ve veřejném prostoru se šéfredaktorem časopisu ERA21. Za současnou architekturou na okraji města Český Krumlov se zájemci vydají se studentem architektury, který připomene, že architektura města není tvořena jen jeho centrem. V době první republiky se v Táboře postavilo několik zajímavých staveb, po kterých vás architekti provedou. Město nabídne i besedu s historiky na téma Výkladní skříň úspěchů mladé republiky. Zámeckým areálem Vimperk provede kastelán, který se zaměří na úpravy a přestavby objektu během 20. století. Ve Volyni a okolí se vydají po stopách architekta Josefa Zítka, tvůrce Národního divadla. Ve Veselí nad Lužnicí v rámci Dne Architektury znovu ožije renesanční radnice hudebním festivalem a otevřením galerie moderní architektury.

Čas chobotnice nastal až teď. Lákala by místní i turisty, říká Kaplický [URL](#)

WEB. Datum: 08.09.2018, Zdroj: idnes.cz +1, Autor: Pavel Švec, Návštěvnost: 65 280 239

Obsahové duplicity: 06.09.2018 - Mladá fronta DNES

Jedenáct let starý projekt futuristické Národní knihovny od Jana Kaplického před volbami zase ožívá. Praha ověřuje varianty, jak stavbu zaplatit a provozovat. Výsledky studie budou známy v lednu. „Opravdu to není zelený chrchel, ale uznávám, že byl tehdy projekt špatně odprezentován,“ říká v rozhovoru Eliška Kaplicky Fuchsová.

Od zveřejnění projektu blobu uplynulo více než desetiletí, proč si myslet, že to tentokrát dopadne? Projekt nikdy neměl konstantní politickou podporu vládnoucích garnitur. Začalo to nesouhlasným gestem pana prezidenta Klause, který měl přímou vazbu na tehdejšího primátora za ODS. Čili politici to tehdy zhatili. Teď poprvé je to už téma apolitické. Novou budovu Národní knihovna potřebuje – její depozitář je nedostačující, knihy nejsou k dispozici čtenářům, jak by si knihovna 21. století zasloužila. Problém zkrátka nezmizel.

Čili Národní knihovna vznesla požadavek, i když před deseti lety dala před stavbou Kaplického blobu přednost opravě historického Klementina?

Posunuli jsme se v čase. Depozitář umístěný v Hostivaři na okraji Prahy – kam jedete z centra hodinu a půl městskou dopravou – není řešení. A bohužel není řešení ani jezuitský klášter Klementina, byť je opraven za stovky milionů korun. Například studovny, které měly vzniknout v chodbách, hasiči nikdy nepovolí. Praha má na Letné lukrativní pozemek určený pro veřejnou instituci, který nevyužívá. Můj muž vymyslel systém, který umožní, aby dostal čtenář knihu z depozitáře za pět minut. A to jich tam mělo být uloženo deset milionů. To odpoví kritikům, že už je jeho projekt zastaralý. Není.

Zajímavé, že se téma Kaplického blobu vždy zjeví před volbami.

V minulosti to bylo zneužitě, což byla možná moje chyba. Jako majitelka práv na tu budovu jsem z jakési neznalosti vlastně na jejich politické hrátky vždycky přistoupila. A vždycky u toho zůstalo a nikam se to neposunulo.

Myslíte, že společnost je dnes otevřenější pro moderní abstraktní architekturu, protože před deseti lety se mimo jiné ukázalo, že velká část Čechů nebyla pro stavbu takhle dominantní, a řekněme nekonzervativní budovy? Myslím, že se to posunulo. A je to i tím, že veřejnost byla zastrašena o podobě domu a dostala překroucené informace, které byly tehdy leckdy nepravdivé a použité pro zhanění projektu nebo i Jana Kaplického. Deviza té stavby je, že je na okraji parku, je to organická architektura, fasádu tvoří sklíčka – takové dlaždičky, které odrážejí okolí – a tak se budova stává součástí toho místa. Opravdu to není zelený chrchel, jak knihovnu nazval někdejší pražský zastupitel za ODS David Vodrážka. Tehdy se obavy částečně vytvořily uměle, aby se zamezilo stavbě, obdobně jako kdysi u Tančícího domu. A to se mění.

Tehdy byl veřejnosti skutečně představen model se zelenkavým povrchem, a právě i barevnost byla hodně

kritizovaná.

Podívejte se na Muzeum architektury a technologie MAAT v Lisabonu, kterou navrhla slavná britská architektka Amanda Levete, partnerka Jana Kaplického z ateliéru Future Systems. U tohoto domu si můžeme představit, jak by fasáda blobu zhruba vypadala. I když v případě Prahy jde o skleněné dlaždičky, tedy o materiál, který je pro Česko symbolický.

Nepřipadá vám po těch letech, že prezentace projektu tehdy byla špatně zvolena?

Určitě. Myslím, že zelená barva modelu tomu nepomohla a také se zprvu pořádně neprezentoval materiál, z něhož má být fasáda složená. Ve skutečnosti je to barva šampaň, taková zlatá sklíčka, která odkazují ke zlaté Praze. Dlaždičky měly odrážet světlo, které se v průběhu dne mění, čili ta budova by mohla být klidně červená, když zapadá slunce, nebo naopak zelená podle barvy okolních stromů. Jenže někteří politici i část veřejnosti prostě viděli zelenou chobotnici. Nicméně občas se musí lidí nechat překvapit. Můj muž říkával, že když stavíte letadlo, tak vám veřejnost také nezasahuje do volby materiálů či povrchů. A toto je technologicky velmi náročná budova.

Zásadní byl i nezvyklý tvar.

Jde o organickou architekturu, která v Česku v podstatě není, a přitom je tak blízko našim barokním stavbám. V případě projektu Rejnoka (Kaplického návrh koncertní haly v Českých Budějovicích, pozn. red.), který vznikl rok poté, už se ve společnosti negativní reakce neobjevovaly vůbec.

Ale Rejnek měl stát na okraji průmyslové čtvrti. V Praze to kritici vnímali jako brutální zásah do panoramatu města.

I experti přes památkovou péči si pochvalovali, že taková ikonická architektura bude na vnější hranici památkové zóny. Letná si zaslouží urbanisticky rozvinout, nemůžeme tam mít trosky Stalinova pomníku a říkat, že je to takhle v pořádku. Blob by se jistě stal lákadlem pro turisty i Pražany, kteří tam mohou zajít do knihovny, na kafe, zrelaxovat.

Další kritika se valila na regulérnost architektonické soutěže, jíž blob vyhrál. O pořadí dokonce rozhodovaly soudy.

Vítěz nebyl nikdy zpochybněn. Před dvěma měsíci Mezinárodní svaz architektů UIA, jako garant soutěže, její regulérnost jednoznačně a definitivně potvrdil.

Ještě před nedávnem jste byla dost skeptická, je teď skutečně reálné, že se projekt dotáhne?

Pro mě osobně je nejdůležitější, že to téma žije, a věřím, že se blob postaví. Tehdy jsme měli pozemek, projekt i finance, jediné, co chybělo, byla politická podpora. Teď už to podporují všechny politické strany.

Jestli to není jen proto, že za pár týdnů budou volby.

V lednu budou výsledky studie proveditelnosti a ty zodpovědí, jestli blob Praha může postavit sama a pronajmout, nebo bude spolupracovat se státem či soukromým investorem. To je nemalý krok k realizaci. Tehdy bylo břemeno ukryto v zadání, že knihovnu měl stavět stát. A kolik asi tak stát postavil takovýchto důležitých kulturních staveb? Vždy skončíme na dálnicích, mostech, maximálně nemocnicích.

Hnutí ANO, za nějž sedíte v zastupitelstvu, bylo v Praze čtyři roky u moci, proč se něco děje až teď na konci volebního období?

Bohužel máme každý svoji agendu a řešíme palčivější problémy, které se musely hasit přednostně, a radní, kteří vedou toto město, téma blobu nepovažovali za svoji prioritu.

Kdo projekt po zesnulém Janu Kaplickém dotáhne?

Ateliér Future Systems, který soutěž před deseti lety vyhrál – tedy původní spolupracovníci Jana Kaplického, a budou na tom spolupracovat s Jakubem Ciglerem. Pro ty kluky z Future Systems byl Kaplický takovou personou, že pro ně bude čest dodělat jeho projekt. Ostatně po smrti mého muže dotáhli projekt muzea Enza Ferrariho v italské Modeně (dolní snímek), tak si myslím, že je to záruka kvality.

Nebyl zájem o projekt blobu v zahraničí?

Byl, ale nedovolila jsem to.

Číňané?

Ano, ale nedala jsem jim to. Tam máte nulovou možnost kontroly. Podobný projekt sice vznikl tuším v Šanghaji, ale nebylo to z našich podkladů.

Jaká je šance, že se v dohledné době postaví něco od Kaplického?

Neustále dostáváme žádosti o projekty vil nebo soukromé galerie. Projektů měl přes pět set a těch, které se dají skutečně zrealizovat a mám na ně autorská práva, je pouze pět.

Čili blob, Rejnok, Enzo Ferrari muzeum...

Dále golfová vila nedaleko Konopiště plus klub, kolem něhož měly být vily od různých architektů. Nakonec se nenašly peníze. Pokud bude zájem, nemám problém práva poskytnout, protože je to krásný projekt. A pak jsou to designové objekty. Třeba plastové přístroje do letadla, které Jan vyvíjel sedm let, a teď je vyrobila italská společnost Alessi.

Kaplický patřil do poměrně úzké skupiny opravdu světových architektů, proč má na rozdíl od nich tak málo realizací?

On byl architekt vizionář, on tolik nerealizoval, kreslil do šuplíku, protože se vymkl z doby. Patřil ke generaci, podle jejichž návrhů se staví až teprve teď. Tito lidé počítají s tím, že se jejich stavby budou realizovat po jejich smrti, protože žijí v době, která ještě nedozrála. I když tu Jan není, stále je pro ostatní zdrojem inspirací. Třeba svými nadčasovými ekologickými návrhy staveb ze 70. nebo 80. let, které jsou použitelné kamkoliv, ať je to na poušť, nebo na mořské dno.

Fajt: Podobu prostor pod Stalinem určí architektonická soutěž [URL](#)

[WEB](#), Datum: 08.09.2018, Zdroj: czpravdy.cz

<http://artalk.cz> -

Do konce září chce Národní galerie v Praze podepsat memorandum s Prahou o spolupráci na vytvoření nové podoby prostoru pod bývalým Stalinovým pomníkem na Letné. Ředitel Národní galerie Jiří Fajt ČTK řekl, že NG se v něm zavazuje připravit program. Prostor zůstane v majetku města, které by mělo rekonstrukci na Příspěvek Fajt: Podobu prostor pod Stalinem určí architektonická soutěž pochází z Artalk.cz

Praha trvá na galerii u Stalina, ANO chce zapojit architekta Gehryho [URL](#)

[WEB](#), Datum: 07.09.2018, Zdroj: idnes.cz +1, Autor: Jan Bohata, Návštěvnost: 65 280 239

Obsahové duplicity: 05.09.2018 - Mladá fronta DNES

Chátrající betonové podzemí na Letné, kde stával pomník sovětského diktátora Stalina, se má podle pražských radních proměnit v Centrum současného umění Národní galerie. Magistrát vypíše v nejbližší době veřejnou zakázku na využití prostor, místní radnice Prahy 7 je ale proti.

Projekt za méně než padesát milionů korun by měl být hotový za několik let. „Byla by škoda nechat tyto prostory chátrat tak, jak tomu bylo posledních dvacet let,“ uvedla primátorka Adriana Krnáčová (ANO).

Praha podle ní vytipovala devatenáct míst, kde by bylo možné umístit sbírky současného umění. Nakonec vyhrála lokalita, které do roku 1962 dominovalo betonové monstrum s neblaze proslulým sovětským diktátorem. „Proč toto místo nerevitalizovat a nedat mu nový význam!“ komentovala úterní rozhodnutí primátorka. Vedení NG s nápadem vedení magistrátu souhlasí.

„Jsem rád, že to město schválilo. Nebude tam vystaveno jen současné umění. Počítá se s využitím objektu také jako kulturněvzdělávacího centra. To místo má obrovskou symbolickou hodnotu,“ uvedl k tomu ředitel Centra současného umění Národní galerie (NG) Jiří Fajt.

Centrum podle jeho představ podpoří střední a mladou generaci výtvarníků a zároveň připomene pohnutou historii Stalinova pomníku a totalitarismu v Československu. „To, k čemu podzemí sloužilo, nesmí být zapomenuto,“ uvedl k tomu Jiří Fajt.

Studii, která bude sloužit jako podklad finálního projektu centra, vytvoří galerie. Materiál určí, co v podzemí konkrétně bude. Na základě studie vytvořené NG teprve začne příprava samotného projektu.

„Při tom budeme spolupracovat s Prahou 7, Institutem plánování a rozvoje (IPR) i památkáři. Opírat se budeme také o dřívější stavebnětechnickou studii z roku 2012,“ představil další kroky Jiří Fajt.

Zrekonstruované prostory mají obsahovat výstavní sály, místo zde dostane expozice o totalitní éře. Centrum

poslouží také street artové komunitě. „Chceme to mít otevřené co nejdříve. Uděláme pro to maximum,“ řekla Krnáčová k termínu dokončení přestavby. Ředitel NG v tomto ohledu hovořil konkrétněji. „Byl bych rád, kdyby se tak stalo za tři až pět let,“ řekl Jiří Fajt.

Pomník primátorce, říká kandidát do čela Prahy

„Radní Prahy schválili humpoláckou rekonstrukci Stalina, a to bez architektonické soutěže, bez dohody s odborem ochrany prostředí, ačkoliv úprava zasahuje do významné plochy zeleně, a také bez dohody s Prahou 7,“ napadl rozhodnutí magistrátu Ondřej Mirovský (SZ), místostarosta Prahy 7 a kandidát na primátora. Podle něj je smutné, že se do akce zapojila také Národní galerie. Záměr na rekonstrukci se nelíbí ani starostovi „sedmičky“ a členu Trojkoalice vládnoucí s ANO na magistrátu Janu Čížinskému (Praha sobě).

„Takhle se nepostupuje. Vypadá to, jako když ANO staví pomník paní primátorce,“ komentoval rozhodnutí Čížinský, který také kandiduje na magistrát.

S kritikou ze strany radnice sedmé městské části Krnáčová nesouhlasí. „To jsou argumenty pro to, aby Praha 7 zůstala skanzenem. Povinností města je postarat se o městský majetek,“ uvedla.

V souvislosti s autorem projektu přestavby prostor Stalinova pomníku padlo také jméno uznávaného amerického architekta

Franka Gehryho. Ten s Vlado Miluničem na počátku 90. let projektoval oceňovaný Tančící dům.

„Skypoval jsem si o tom s panem Gehrym do Los Angeles,“ uvedl na začátku tohoto týdne při zahájení volební kampaně ANO premiér Andrej Babiš.

Podle expertů je však předčasné hovořit o tom, kdo konečný projekt centra vytvoří. „Nejprve má proběhnout mezinárodní architektonická soutěž. Té se samozřejmě může zúčastnit také Frank Gehry,“ uvedl starosta Čížinský.

Chátrající podzemí

Pro prostory pod Stalinovým pomníkem se využití hledá řadu let. Před dvěma roky se uvažovalo o tom, že zde domov nalezne Slovanská epopěj. Z toho však sešlo.

Padla též možnost, že by se tu otevřela expozice sdružení Paměť národa. Technický stav komplexu je totiž špatný. Veřejnosti místo sloužilo naposledy před takřka třiceti lety. Na začátku 90. let odsud vysílalo Rádio Stalin a proběhla zde řada kulturních akcí.

Základní kámen ke Stalinovu pomníku na Letné vůdci KSČ položili v roce 1949. Monstrózní monument se odhalení dočkal v roce 1955, již o sedm let později jej demoliční čety odstřelily.

Kancelářská výstavba v Praze prožívá boom

TISK, Datum: 07.09.2018, Zdroj: E15, Strana: 4, Autor: Daniel Novák, Vytisknuto: 30 013, Prodáno: 11 497, Rubrika: Byznys

Firmy expandují a stěhují své kanceláře pod jednu střechu.

Od krize se v Praze ještě nikdy nestavělo tolik nových kancelářských center jako v současnosti. Příští rok developeři dokončí přes 230 tisíc metrů čtverečních administrativních ploch. Naposledy se více stavělo v roce 2008, vyplývá z nových dat poradenské společnosti BNP Paribas Real Estate poskytnutých pro deník E15. Ve srovnání s dobou před minulou hospodářskou recesí mají dnes ale stavebníci velkou část budovaných ploch předem pronajatých. Proto se nemá silná výstavba odrazit na výši nájmu.

„Očekáváme, že i přes velký objem nově dokončovaných kanceláří na pražském trhu by mělo nejvyšší dosahované nájemné především v centru Prahy i v příštím roce dále růst,“ uvedla obchodní ředitelka BNP Paribas Real Estate Lenka Šindelářová.

Kombinace silné poptávky a nedostatku pozemků v centru Prahy vede k tomu, že developeři začínají stavět kanceláře i v místech, jimž se dosud výstavba administrativních center vyhýbala.

Například izraelská společnost AFI Europe začala v rámci svého projektu AFI City ve Vysočanech u stanice metra Kolbenova stavět osmnáctipodlažní kancelářské centrum na pozemcích po bývalém ČKD. „Stavební povolení na administrativní budovu A jsme získali před více než rokem, ale se samotnou výstavbou jsme čekali na správnou konstelaci na trhu,“ uvedl generální ředitel AFI Europe Doron Klein.

Velkou poptávku po kancelářích vytváří mimo jiné fakt, že řada firem soustřeďuje své dosud roztržštěné provozy

na jedno místo. Příkladem je světový reklamní obr WPP.

Realitní skupina CPI pro tento koncern za jednu miliardu korun zrenovuje funkcionalis -tickou budovu u stanice metra Vltavská. WPP následně do nemovitosti přestěhuje všechny své tuzemské společnosti.

Mezi nimi reklamní agentury Ogilvy nebo Young & Rubicam.

„Před několika lety jsme sestěhovali naše mediální agentury a provést nyní totéž s celou skupinou je logický krok,“ řekl šéf WPP pro Českou republiku David Lhota.

Nový silný impulz pro kancelářskou a další výstavbu se v metropoli očekává od plánované výstavby trasy metra D. Stanice podzemní dráhy jsou totiž pro stavitele kanceláří přirozeným magnetem. Dalším velkým spouštěčem pro stavění bude schválení Metropolitního plánu. Ten mimo jiné určí pravidla pro zástavbu takových velkých území, jako jsou Bubny. Tam dosud platí stavební uzávěra.

Developeři příští rok dokončí 230 tisíc metrů čtverečních administrativních ploch.

ZŠ na Smíchově navrhnu Kanadčané

TISK, Datum: 04.09.2018, Zdroj: Pražský deník, Strana: 3, Autor: (mb), Vytiskeno: 12 580, Rubrika: Praha

Praha – Základní škola Smíchov, kterou pátá pražská městská část plánuje postavit v rámci developerského projektu Smíchov City, by měla vzniknout na základě návrhu architektů z Kanady a Polska. Radnice Prahy 5 zveřejnila výsledky mezinárodní veřejné soutěže i podobu nové školy. Soutěže se zúčastnilo 66 architektonických kanceláří (z toho 45 bylo ze zahraničí). Projektanti hledali řešení základní školy s dvakrát devíti třídami, se dvěma přípravnými třídami, stravovacími a sportovními provozy. První domy by se u autobusového nádraží Na Knížecí mohly začít stavět už letos

Region vydání: Střední Čechy

Moskva se mění před očima. Z hororu pro řidiče i chodce se stává moderní metropole [URL](#)

WEB, Datum: 10.09.2018, Zdroj: ceskatelevize.cz, Návštěvnost: 16 501 845

Moskva stoupá v žebříčcích kvality života. Například Kommersant se raduje, že americká poradenská společnost Boston Consulting Group ji přeřadila ze skupiny nejméně komfortních megapolí na střední úroveň. A oceňuje i vzestup z 80. na 68. místo podle Economist Intelligence Unit.

To samozřejmě neznamená, že by Moskva útočila na přední příčky a mohla soutěžit s dlouhodobě nejpohodlnějšími městy, jakými jsou třeba Vídeň nebo Melbourne. Podle žebříčku Mercer je na ne zcela lichotivém 167. místě z 231 hodnocených měst (Praha je na 69. místě). Důležitý je však nastolený trend.

Chodci vytlačují řidiče

Moskva bývala městem, kterému vládly automobily. Svištěly a nebo častěji stály v zácpách na mnohaproudých silnicích, vedle nichž se tísnili chodci na úzkých chodnících. I přes mnohé silnice dálničního typu protínající město byly podle informací agentury TASS v Moskvě v roce 2010 nejhorší zácpy na světě.

„Sadová ulice byla ideálním příkladem principu, že větší silnice způsobují horší zácpy,“ píše urbanista a bloger Ilja Varlamov o okružní třídě kolem centra, která na některých místech měla i 14 jízdních pruhů a která byla notoricky známá svou špatnou průjezdností v čase dopravních špiček.

Pěší se navíc museli proplétat mezi vozy zaparkovanými na divoko všude, kde se našlo místo. Žádný systém parkování neexistoval, žádné pokuty za auto zabírající celý chodník a vynucující si obejít po vozovce nikdo neuděloval.

To se asi před pěti lety začalo zásadně měnit. Nejdřív se objevily sloupky, které řidičům znemožnily parkování na chodnících. Pak následovala radikální změna. Radnice začala předělávat ulice v centru tak, že rozšiřovala chodníky na úkor vozovek.

Zmenšila počet jízdních pruhů, přidala přechody, které doprovodila bezpečnostními opatřeními a leckde zavedla cyklostezky. Chůze po ulici se brzy z nebezpečného dobrodružství proměnila v docela příjemně strávený čas. Naplnilo se také pro mnohé stále ještě nepochopitelné pravidlo a odebrání jízdních pruhů přineslo zkrácení doby,

kteřou řidiči stráví v zácpách. Podle webu yandex.ru, který je v Rusku zdatným konkurentem Googlu a má data o provozu ve městě, kleslo mezi lety 2013 a 2017 množství ucpaných ulic a vzrostla průměrná rychlost pohybu v autě ráno o čtrnáct a večer o devět procent.

Změny se dotkly i parkování. Z chodníků a prostorů kolem panelových domů zmizely do roku 2014 také garáže, které tam živelně vznikly v divokých 90. letech a zabíraly velkou část veřejného prostoru. Byly to odpudivé konstrukce z vlnitého plechu, kterým se pro jejich tvar přezdívalo mušle.

V centru vznikly také zóny placeného parkování, které se neustále rozšiřují. Všechny tyto změny vyvolaly odpor mezi řidiči a příznivci automobilové dopravy. Chodci a uživatelé hromadné dopravy jsou však rádi. A to přesto, že rekonstrukce se zdaleka nedají nazvat ideálními. Narychlo položená dlažba se leckde kýve a vedení cyklostezek občas nedává smysl. Trend zpříjemňování pobytu na chodníku je ale nesporný.

Pět stanic metra ročně

Ocenění se dočkal i rozvoj hromadné dopravy ve městě. Deník Vedomosti přinesl zprávu, že konzultantská firma McKinsey zařadila v této oblasti Moskvu na šesté místo ze čtyřiaadvaceti zkoumaných světových velkoměst. Jádrem moskevské MHD je metro, které se rozvíjí rychleji než kdy dřív. Jen letos se otevřelo patnáct nových stanic. Od nástupu Sobjanina do čela radnice na podzim 2010 jich přibýlo dalších pětadvacet. To znamená, že se ve městě otevírá pět stanic ročně.

Za dobu devatenáctileté vlády Sobjaninova předchůdce Jurije Lužkova to bylo 33 stanic, tedy 1,7 stanice ročně. Toto srovnání zajisté není zcela spravedlivé, protože město je dnes bohatší než v období 90. let a otevření stanice je vždy jen završením několikaleté stavby. Rostoucí tempo rozvoje sítě podzemních vlaků však zpochybnit nelze.

K tomu se navíc v září 2016 otevřela nová okružní linka zapojená do systému metra, která jezdí po staré železnici. Jejích 54 kilometrů a 31 stanic do té doby leželo ladem a nyní slouží především obyvatelům okrajových částí města, kteří už nemusí jezdit přes přelidněné centrum.

Pomoc invalidům

Změna není jen kvantitativní. Při stavbě se začíná myslet i na lidi s pohybovými obtížemi, které dřív úřady ignorovaly. „Objevily se rampy a trasy pro lidi s omezenou možností pohybu. Na nových stanicích metra jsou výtahy. Není to všude, ale změna je velká,“ popisuje dojem z cestování metrem obyvatelka Moskvy Irina Ovčarenková.

Na starých stanicích však překážkové dráhy zůstávají. V roce 2013 proto vzniklo v metru Centrum zajištění mobility cestujících, jehož zaměstnanci pomáhají lidem s pohybovými problémy proplést se dlouhými chodbami plnými schodů. Kdo chce, může si je objednat i na nádraží, letišti nebo do muzea. Radnice se také chlubí, že od roku 2010 zvýšila podíl nízkopodlažních autobusů a tramvají z 29 na 82 procent.

Veřejný prostor se stal tématem

„Začalo být příjemné procházet se po městě. Objevilo se hodně parků. Buď jsou opravené nebo znovu otevřené,“ popisuje neřidička Ovčarenková další důvod k radosti. Parky rostou v Moskvě jako houby po dešti. Vznikají na místech, která dřív nikdo nevnímal ani se o ně nestaral.

V samém centru Moskvy vznikl obrovský park Zarjadje, který už získal řadu nominací v architektonických soutěžích a postoupil i do finále prestižního

Světového festivalu architektury. V letech 2014 až 2017 na něm spolupracovali moskevští a newyorští architekti.

K dispozici měli velkou parcelu, na níž kdysi stála stará čtvrť středověkých uliček. Ta v sovětské době musela ustoupit gigantickému hotelu Rossija, který po roce 1990 zavřel a byl zbourán. Od té doby byl na jednom z nejlukrativnějších míst na nábřeží blízko Kremlu nepořádek obehnaný provizorním plotem.

Parky vznikají i na sídlištích dál od centra, kde ještě donedávna bývaly zbytkové plochy, které zbyly po stavbě.

Podobné, jako i na mnoha českých sídlištích. Zatímco u nás se z nich stávají příjemná místa už dlouho, v Moskvě je to stále relativní novinka.

Kypící život

Vedle parků vzniká také velké množství kulturních a tvůrčích center. Objevují se nejčastěji v bývalých továrnách, které po rozpadu Sovětského svazu zavřely a od té doby pustly. V roce 2007 v bývalé fabrice na zpracování vína vzniklo kulturní centrum Vinzavod a brzy následovaly další projekty.

Potenciál brownfieldů si uvědomil i Sobjanin, který do nich přeměroval výstavbu nových obytných komplexů.

Loni se využití těchto prostor dočkalo také zákonného rámce, jak upozorňuje web the-village.ru. V Moskvě se začaly objevovat také místa pro stánkaře s pouličním občerstvením, takzvané food courty. Tyto z pohledu Evropana standardně vypadající stánky jsou náhradou za plechové budky, které dřív vévodily většině městských křižovatek s nabídkou jídla a smíšeného zboží. Vznikly v 90. letech bez jakékoliv zákonné úpravy a mnohé nesplňovaly základní hygienické ani bezpečnostní normy.

Sobjanin je nechal rychle a rezolutně odstranit. Na jedné straně mnozí obyvatelé tomuto kroku tleskali, na druhé se však ozývala silná kritika způsobu, jakým to radnice provedla. Provozovatelům jednoduše oznámila, že je zbourá a v roce 2016 to v nočních hodinách skutečně provedla. Objevily se případy, kdy lidé zachraňovali svůj majetek z prostor, do kterých už se opírala těžká technika.

To je také leitmotivem všech změn ve městě. Radnice se nemusí ohlížet na názory vlastních obyvatel. V autoritářském systému politik nebo úředníků rozhodne, věc se rychle vykoná a na námítky se nebere ohled. Voleb se není třeba bát, protože k férové politické soutěži se svobodnými médii a nezávislými volebními komisemi mají daleko.

Starosta však zatím odolává pokušení rozhodovat o všem sám. „Hlavní je, že Sobjanin neudělal to, co je u nás zvykem, tedy přijít a stavět. Nejdřív pozval architekty, designéry a další odborníky, aby připravili koncepci rozvoje města,“ shrnuje jeho strategii obyvatel metropole Oleg Krivochižin.

Moskva tak doufá, že bude v žebříčcích pohodlí dále stoupat. Otázkou však zůstává, jestli si omezením možnosti vlastních obyvatel podílet se na rozhodování o rozvoji města nezablokovala cestu na samý vrchol.

Pražské letiště ukradlo architektům plány odbavovacího terminálu. Zaplatí odškodné 134 tisíc korun a další miliony advokátům [URL](#)

WEB, Datum: 04.09.2018, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Letiště Václava Havla Praha, Návštěvnost: 5 397 490

Letiště Praha zaplatí architektovi Petru Frantovi celkem sto třicet čtyři tisíc korun.

Česká správa letišť totiž v minulosti neoprávněně použila plány nového odbavovacího terminálu letiště Václava Havla, které Franta vytvořil se svým kolegou Michalem Brixem. Architekt požadoval odškodnění ve výši pěti milionů, o výrazném snížení částky ale v pondělí rozhodl Městský soud v Praze.

Celý spor se týká toho, že Franta a Brix vypracovali plány odbavovacího terminálu, které pak ale převzala architektonická kancelář Nikodem & Partner. Té správa letišť předala projekt bez svolení původních autorů a architekti, kteří plány převzali, se navíc pod podobu letiště sami podepsali. "Je nepochybné, že došlo k neoprávněnému užití díla bez souhlasu autora," řekla soudkyně Jaroslava Lobotková.

Spor trvá už skoro dvacet let a aktuálním rozhodnutím nejspíš nekončí. Petr Franta se pravděpodobně odvolá. "Je to směšné, skoro po dvaceti letech dostat takovou sumu," konstatoval. Podle něj vůbec není jasné, jak soudkyně k uvedené sumě dospěla.

"Je to pět procent z původně vypočítané odměny podle UNIKA," uvedla Lobotková při vyhlášení rozsudku. Na dotaz HN pak dodala, že jde o speciální propočty podle investičních nákladů dané stavby. A jeho základem je speciální sazebníkový řád architektů a projektantů, kde se započítává i náročnost stavby. Podle uvedeného sazebníku by přitom odměna za dílo, které stálo tři čtvrtě miliardy korun, měla být v desítkách milionů korun. Verdikt je nejasný i kvůli nákladům řízení. Zatímco Frantovi přiznala Lobotková jen zlomek požadované sumy, správě letiště přikázala zaplatit veškeré náklady. "Je to pro nás zvláštní, že nám přiznala sto procent nákladů, byť jsme byli úspěšní jen v malé části," podivil se i advokát Franty Svatopluk Šlechtna.

"Jedná se o rozhodnutí soudu prvního stupně. Zda bude či nebude Správa Letiště Praha, s.p., odvolání podávat, zvážíme po doručení písemného vyhotovení rozsudku," uvedl mluvčí správy Roman Pacvoň.

Správa letiště tak Frantovi zaplatí jen 134 tisíc korun a zhruba dvojnásobek na úrocích od roku 2001, kdy podal žalobu. K tomu ale také zhruba dva miliony na nákladech řízení. Jen na soudních poplatcích totiž Franta s Brixem zaplatili půl milionu korun, další více než milion budou náklady Frantova advokáta za 17 let se táhnoucí spor, který musel dvakrát řešit i Nejvyšší soud. A stejně tak musí Správa letiště platit svého advokáta. Jeden právní úkon advokáta při žalobě o pět milionů korun stojí podle vyhlášky o odměnách advokátů i s DPH 34 tisíc korun.

Začátek v půli devadesátých let

Spor sahá až do poloviny devadesátých let, kdy Útvar rozvoje hlavního města ve spolupráci se Správou letiště Praha vyhlásil architektonickou soutěž na projekt nového terminálu. V ní vyhráli Michal Brix a Petr Franta.

V první fázi se postavila jenom část nového terminálu – odbavovací hala, jeden ze dvou "prstů" a začátek druhého prstu terminálu. Zbytek prstu "B" – náklady na jeho výstavbu byly tři čtvrtě miliardy korun – nechala Správa letiště postavit až později, když měla potřebné peníze a když vzrostl počet cestujících.

Letiště ale nechalo zbytek prstu "B" doprojektovat kanceláří Nikodem & Partner. A to i přesto, že mělo k dispozici kompletní projekt od Brix a Franty. Ten navíc správa poskytla v digitální podobě novým architektům.

Soudy řeší případ od roku 2001, kdy Franta s Brixem podali žalobu. Nejdřív prohrávali – letiště mimo jiné tvrdilo, že z jejich plánů zůstala jen vnější hrubá podoba a detaily bylo potřeba nakreslit znovu. Kromě toho soudy konstatovaly, že případný nárok architektů je již promlčen. Příklad ale zvrátil Nejvyšší soud, který přikázal nové projednání. To už ale Brix spory vzdal, vytrval v nich jen Franta.

Při novém projednání si Městský soud v Praze nechal udělat znalecký posudek – a ten potvrdil, že oba projekty jsou totožné. Porušení autorských práv pak uznal, ovšem žalobu o odměnu pět milionů korun opět zamítl pro promlčení. To ale zvrátil Vrchní soud v Praze. "Tento názor prvoinstančního soudu neobstojí, nárok na odměnu nemůže být promlčen," uvedl soudce Jiří Čurda.

Ten uznal argumenty Franty, že spolu s Brixem poskytli letišti autorská práva jen k první části stavby terminálu. A to přesto, že mu dodali i výkresy plánovaného zbytku. "Každý další převod předpokládá souhlas autora s dalším postupem," poukázal Čurda. Soudkyně Lobotková tak musela rozhodnout znovu a přiznat i odměnu za neoprávněné užití díla.

Architekt nezneužije cizího díla

Případem se v minulosti zabývala i Česká komora architektů a byla podstatně rychlejší než justice. Její stavovský soud dospěl k tomu, že se tehdejší šéf architektonického studia Alois Nikodem provinil.

"Stavovský soud dospěl k názoru, že provinění je nepochybné. K tomu vede znění odstavce 4 (stavovských předpisů), kde se praví, že architekt nevyužije autorské dílo jiného architekta při zhotovování vlastní zakázky bez jeho souhlasu," znělo odůvodnění. Oficiální trest ale stavovský soud nemohl udělit – Nikodem večer předtím, než měl verdikt vyslechnout, z komory vystoupil.

Před stavovským soudem sice stál i Nikodemův kolega Zdeněk Volman, potrestání ale unikl. Jako zaměstnanec se totiž disciplinárního provinění nemohl dopustit.

Podobné spory přitom nejsou vůbec výjimečné – jen se vždy netýkají takto velkých projektů. "Jsou jich desítky za rok, ale k soudu se jich dostanou jednotky," uvedl pro HN už dříve architekt a současně soudní znalec Jan Sapák. Podle něj jde často o "krádež" z nevědomosti. Firmy totiž někdy použijí dokumentaci, kterou architekti udělali k určité fázi stavby, i pro další řízení – ovšem bez jejich souhlasu. Domnívají se, že mohou, protože už za ni zaplatili a je jejich. "To je ale mýlka, vždy musí mít souhlas autora," řekl.

Jedním z největších takových sporů byl ten o stavbu justičního areálu v Brně, který navrhla architektonická kancelář Burian–Křivinka. Jejich plány pak použily k podrobnému vyprojektování firmy Centroprojekt Zlín a VPÚ Deco, ale původním architektům za ně nezaplatily.

Ti se obrátili na soud, který jim v první instanci v roce 2010 přikl odškodné 14 milionů korun. Verdikt poté sice otočil Vrchní soud v Olomouci, ale architektů se nakonec zastal Nejvyšší soud. Všichni aktéři se pak dohodli na smíru, ani jedna strana však výši odškodného nesdělila.

Diskuse: Kašna pro náměstí v Třebíči? Ze zlatého prstence se bude snášet déšť a mlha [URL](#)

[WEB](#), Datum: 08.09.2018, Zdroj: denik.cz, Návštěvnost: 7 768 045

Kašna pro náměstí v Třebíči? Ze zlatého prstence se bude snášet déšť a mlha Kašny, které navrhli architekti pro trebičské Karlovo náměstí, jsou od tohoto týdne vystaveny na ploše před radnicí. Venkovní výstava představuje sedmadvacet prací vzešlých z architektonicko-výtvarné soutěže.

Velké Meziříčí chce odvrátit rozhodnutí antimonopolního úřadu ohledně rekonstrukce tamního náměstí

RÁDIO, Datum: 07.09.2018, Zdroj: ČRo Region, Vysočina, Strana: 1

Monika CHMILOVÁ, moderátorka

Velké Meziříčí chce odvrátit rozhodnutí antimonopolního úřadu ohledně rekonstrukce tamního náměstí. Architektonickou soutěž na jeho novou podobou totiž kvůli nesplnění zákonných podmínek zrušil antimonopolní úřad. Soutěž podle rozhodnutí antimonopolního úřadu De iure ani nezačala.

redaktor

Radnice ani najatý administrátor totiž nedodali zákonem požadované údaje do věstníků veřejných zakázek. Město teď připravuje takzvaný rozklad, kterým chce zvrátit rozhodnutí antimonopolního úřadu. Po soutěži zastupitelé nevybrali vítěze, ale druhý nejlépe hodnocený ateliér, zabránit tomu chtěli aktivisté v loňském referendu, to ale kvůli nízké účasti nebylo závazné.

Chipperfieldova oáza klidu a rozjímání v japonských horách [URL](#)

WEB, Datum: 04.09.2018, Zdroj: earch.cz, Autor: Tereza Hürská, Návštěvnost: 44 272

Mezinárodní studio David Chipperfield Architects navrhlo pro hřbitov nedaleko japonské Ósaky komplex několika menších staveb z pigmentového červeného betonu. Návštěvnické centrum, kaple i svatyně společně vytváří kompaktní celek jednoduchých geometrických staveb, které nabízejí prostor pro rodinná setkání, ale i klidné rozjímání. Architektům se podařilo stavby citlivě zakomponovat do okolní hornaté krajiny a pomocí monumentálního schodiště se vkusně vyrovnat s prudkým svažitém terénem.

Ateliér David Chipperfield Architects

Světadíl Asie

Země Japonsko

Město Inagawa

Datum projektu 2013

Datum realizace 2017

Materiál beton

Studio David Chipperfield Architects vzniklo v roce 1985 a dnes má kromě londýnské základny kanceláře také v Berlíně, Milánu či Shangaji. Není tedy divu, že má na kontě mnoho výher v mezinárodních architektonických soutěžích a jeho portfolio plní projekty z celého světa. Jeden z nejnovějších projektů představuje hřbitov Inagawa situovaný na úpatí japonského pohoří Hokusetsu, přibližně 40 kilometrů severně od města Ósaka.

Pro stávající hřbitov, který se rozprostírá na terasovitých plochách postupně klesajících k městu Inagawa, navrhli architekti koncept několika staveb, jež plní funkci kaple, svatyně a návštěvnického centra. Hřbitov, téměř ze všech stran obklopený hornatou, hustě zalesněnou krajinou, vytváří klidný přechod mezi civilizovaným městem a panenskou přírodou. Podobný princip „rozhraní“ architekti uplatnili také ve svém projektu. Návštěvnické centrum s kaplí tak společně tvoří práh mezi vnějším pozemským světem a klidným prostorem pro rozjímání a odpočinek. Daný motiv přechodu dvou kontrastních světů je navíc umocněn použitím monumentálního schodiště zakončeného svatyní, které se táhne přes celý areál a vytváří důležitou osu celého projektu.

Budovy návštěvnického centra a kaple leží na úpatí hory a jsou situovány kolem malého centrálního nádvoří, do něž vede vstup od silnice přes velký „zarámovaný“ otvor v jihovýchodní fasádě. Ten z obou stran obklopují prostory návštěvnického centra – salonek sloužící pro neformální rodinná setkání a odpočinek a tzv. vzpomínková místnost, která nabízí prostor formálnějšími slavnostmi po pohřebních rituálech. Tu lze navíc pomocí závěsů z papíru a tkaniny rozdělit na tři menší prostory. Zatímco návštěvnické centrum se velkoryse otevírá centrálnímu nádvoří, kaple je z tohoto venkovního prostoru přístupna pouze skromnou chodbou a vytváří zcela jinou atmosféru. Skrze okna vedoucí do sousedních soukromějších zahrad dopadá do minimalistického interiéru kaple tlumené světlo, což vytváří tichý prostor pro všechny hledající klid a ústraní. Celý komplex budov je uspořádán pod jedinou šikmou střešní rovinou, která svým nakloněním symbolicky kopíruje sklon svahu a

vede zrak směrem k výše položené svatyni.

Navzdory rozdělení budov působí celý areál hřbitova velice kompaktně a uceleně. Všechny stavby byly navrženy z pigmentového světla červeného betonu, který jim dodává monolitický vzhled navozující klid, tolik potřebný pro objekty takovéto typologie. Jednoduchost betonových stěn rozbíjejí pouze různě velké okenní otvory, v případě návštěvnického centra místy sahající od podlahy až po strop, které otevírají interiér do venkovní zeleně. Výběr všech typů trav, květin i keřů vysázených na terasách a zahradách nebyl náhodný, autoři se inspirovali paletami japonských luk a veškerá vegetace tak budí dojem, jako by hřbitov porostla zcela přirozeně. V areálu se také nachází vodní prvek v podobě kanálu přivádějícího vodu z hor. Klidný proud vody prostupuje celým hřbitovem a v ose centrálního schodiště klesá až ke kapli, kde se hromadí v jednoduchém betonovém korytě.

Projekt hřbitova dokončený v roce 2017 není první stavbou, kde studio David Chipperfield Architects použili pigmentový beton, podobně načervenalé zbarvení se objevuje například také ve zdařilém projektu sociálního bydlení v Madridu. Ani v případě areálu hřbitova nebyl tento materiál šlápnutím vedle. Materiálová čistota budov, jednoduchá forma staveb, přirozená práce se zelení, to všechno vytváří z hřbitova Inagawa klidné místo umožňující člověku zpomalit a rozjímat.

Do architektonické soutěže na novou českolipskou knihovnu se přihlásilo dvacet autorů [URL](#)

[WEB](#), Datum: 04.09.2018, Zdroj: libereckadrba.cz, Návštěvnost: 147 421

Město Česká Lípa plánuje vystavět na Jeřábově náměstí zbrusu novou městskou knihovnu. Proto město uspořádalo architektonickou ideovou soutěž.

Z celkem dvaceti návrhů vybrala odborná porota nejlepší tři. Soutěž byla přínosná zejména proto, že nabídla zajímavé nápady a podněty, jak místo využít. S nejlepším návrhem přišel architekt Jakub Vašek a jeho spoluautor Igor Hobza.

„Soutěž potvrdila naše představy, že Jeřábkovo náměstí je ideálním místem pro vybudování knihovny,“ komentovala výsledky soutěže starostka města Romana Žatecká. S výsledkem je spokojená i ředitelka městské knihovny Dana Kroulíková. „V soutěži uspěl můj favorit, který mě oslovil celkovou kompozicí, návazností na další budovy i otevřeným prostranstvím před objektem,“ sdělila ředitelka.

Finální podoba budovy se ovšem nebude odvíjet od žádného návrhu v soutěži. „Ani jeden z návrhů nebude přímo realizován, jelikož v každém byly odbornou porotou nalezeny určité nedostatky,“ uvedl místostarosta Juraj Raninec.

Jak bude tedy moderní knihovna nakonec vypadat, ukáže až projektová soutěž, kde budou muset návrhy splňovat již přísné podmínky. Nyní si ale můžete prohlédnout všechny návrhy, které se soutěže zúčastnily a to od 18. do 26. září ve Ville Hrdlička. Otevírací doba je od pondělí do pátku od 13 do 18 hodin a o víkendu od 10 do 14 hodin.

Prior? Zřejmě zůstane v centru Jihlavy i po revitalizaci náměstí

[TISK](#), Datum: 01.09.2018, Zdroj: Havlíčkobrodský deník, Strana: 2, Autor: PETR VYBÍRAL, Vytlačeno: 4 040, Rubrika: Vysočina/Havlíčkobrodsko

Komise, která bude návrhy architektů posuzovat, se poprvé sejde 11. září.

Druhé kolo zasedání je plánováno o týden později Jihlava – Dvanáct týmů se účastní architektonické soutěže na revitalizaci jihlavského Masarykova náměstí.

Obálky s návrhy zatím zůstávají zapečetěné.

Odborné porotě, která bude návrhy posuzovat, předsedá architekt Petr Pelčák, místopředsedou je náměstek primátora Radek Popelka (ANO). „Soutěžní návrhy jsou dosud v zapečetěných obálkách, a tak neumím říct, co a jak řeší,“ odpověděl Popelka na dotaz Deníku, zda počítají účastníci soutěže se zachováním budovy obchodního domu Jihlava, dříve Prior. „Hodnotící komise se poprvé sejde až 11. září, druhé kolo zasedání je plánováno o týden později. Následně bude zveřejněn verdikt, ale i samotné návrhy na webu města,“ doplnil.

Vítěz od města obdrží odměnu ve výši sedmi set tisíc korun. „K vítěznému návrhu se uskuteční veřejné setkání, na kterém bude možné diskutovat s autory a vyjádřit své názory a připomínky. Následně bude zpracována finální podoba studie, na kterou naváže tvorba dalších stupňů projektové dokumentace,“ uvedla koordinátorka

revitalizace náměstí Tereza Kafková.

VYLOUPNOUT PRIOR JE NEREÁLNÉ

Veřejnost nejvíce zajímá, zdali zůstane současná dominanta hlavního náměstí, obchodní dům postavený v době komunismu na místě bývalého středověkého uskupení domů zvaného Krecl. „Je nutné si uvědomit, že budova obchodního domu je soukromý majetek a jeho vzhled je především vizitkou vlastníka,” upozornil Popelka.

„Co se Prioru týče, jeho zástupci chodili na schůzky k soutěži pravidelně a vypadali, že jsou ke změnám vstřícní,” řekl náměstek primátora a porotce soutěže Jaromír Kalina (KDU-ČSL).

Optimálním řešením by podle něj bylo upravit vzhled Prioru tak, aby lépe zapadl do centra města.

„Nedokáží si představit, že by se taková masivní budova dala vyloupnout bez velkých dotací. Z leteckého pohledu je ale úplně jasné, že Prior v současné podobě na náměstí prostě nezapadá,” poznamenal Jaromír Kalina.

Společně s Popelkou poukazují také na to, že jihlavské Masarykovo náměstí vždy v historii fungovalo jako obchodní zóna. „Osobně bych si dokázal v centru našeho města představit něco výrazně hezčího. Moderní, živé obchodní centrum otevřené směrem ven a lákající zákazníky k návštěvě by jistě přispělo k tolik očekávanému oživení centra,” uzavřel Popelka.

Region vydání: Vysočina

Vznikl Národní tým proti suchu. Úřady a experti chtějí v krajině zadržet víc vody, týká se to i polí

URL

WEB, Datum: 31.08.2018, Zdroj: irozhlas.cz, Návštěvnost: 1 360 643

Rychlejší a jednodušší stavba rybníků, podpora zachytávání dešťové vody, přímé dotace. To všechno jsou plány státu na to, jak čelit extrémním suchům.

Ve čtvrtek je představily resorty životního prostředí, zemědělství, místního rozvoje spolu s experty na vodárenství sdružené v Národním týmu proti suchu.

„Stát musí jasně zavelet a říct: Máme takovéto priority v boji se suchem, nebo obecně nejenom boje se suchem, ale i s povodněmi, přírodními katastrofami, extrémny počasí. A my musíme být připraveni,” řekl ministr životního prostředí Richard Brabec z hnutí ANO na první schůzce expertního týmu.

Několikrát zdůraznil, že je potřeba, aby jednotlivé resorty a expertní týmy spolupracovaly. Zapojit by se měli klimatologové, meteorologové, půdní vědci, ale i zástupci samospráv. Ti všichni by měli říct, co je vlastně akutně potřeba udělat. Stát by měl podle Brabce zajistit, aby se navrhovaná opatření dařilo zavést.

Krajinu vnímejme jako celek

Na krajinu je navíc potřeba dívat se jako na celek, vysvětluje Radiožurnálu geolog a hydrolog Bohumír Janský.

„Například na jednotlivá povodí a v těch uplatňovat opatření, která se navzájem doplňují. Není možné hovořit o boji se suchem jenom z hlediska výstavby nádrží, obnovy rybníků nebo úpravy v hospodaření na zemědělské půdě, ale všechno musí vytvářet celek,” říká.

Opatření by se měla zaměřit hlavně na udržení vody v krajině, zajištění pitné vody či lepší využití srážkové vody. Jedna z možností je také podpora státu ve výstavbě nádrží, která by měla být jednodušší. Tak, aby se nestávalo, že procedura povolování trvá několikanásobně déle, než například samotná stavba rybníka.

„Díky navrhovaným změnám stavebního zákona by tak například k úpravám na zahradě, které napomáhají zadržet vodu, lidé už nepotřebovali stavební povolení,” přibližuje ministr zemědělství Miroslav Toman (za ČSSD). „Tak, aby si na vlastním pozemku mohl do dvou hektarů vybudovat zádržnou nádrž nebo rybník. Tedy terénní úpravy, které budou zadržovat vodu.“

Podobně to ministerstvo navrhuje v případě nádrží a rybníků do dvou hektarů. Ministerstvo zemědělství chce také navýšit zásobní prostor Novomlýnských nádrží o devět milionů metrů krychlových.

Maximální hladina ve střední a dolní nádrži by tak stoupla o 35 centimetrů. Díky tomu by na jihu Moravy vznikla závlahová soustava pro 5000 hektarů vinic a sadů.

Stát dělá pro udržení vody v krajině málo. A přehradý nepomohou, tvrdí geolog

Čistý článek

Meliorace

Ministr Toman se chce zaměřit na inventuru melioračních - tedy odvodňovacích - systémů z polí. Zapracovat chce opatření taky do dotačních projektů. Na peníze by tak dosáhli jen ti zemědělci, kteří na polích například zbudují přerušovací pásy, které zamezí odtoku vody.

Právě zadržování vody v orné půdě je podle geologa Jakuba Hrušky pro hospodaření s vodou klíčové: „To je ta primární zásobárna vody. Na to pole, les, ten déšť spadne a tam ho musíme zadržet. Extrémně důležité je také hovořit o tom, že se na mnoha místech musí v uvozovkách zneškodnit meliorační systémy, které vznikly proto, abychom vodu z krajiny odvedli.“

Zadržování vody ve městech chce pak podporovat ministerstvo pro místní rozvoj. To by je chtělo zapracovat i do dotačních programů pro bytovou výstavbu.

Mnohem větší šanci na získání podpory budou mít ty projekty, které v sobě budou mít zapracovaný záchyt dešťové vody nebo budování vsakovacích pásů u silnic. Změnit by se měla taky pravidla pro územní plánování. Jejich součástí by mělo být i to, jak vodu v krajině udržet.